

Barbara Cartland

SEGADUSES BERLIINIS

Barbara Cartland
BEWILDERED IN BERLIN
1986

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Toimetanud Mall Johanson
Korrektor Elle Raiend

© 1986 by Barbara Cartland
All rights reserved.
© 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10318
ISBN 978-9949-20-055-9

Autori märkus

Vaenulikkus Walesi printsi, hilisema kuningas Edward VII ja Saksa keisri vahel, keda prints nimetas “Cowesi bossiks”, vastab ajaloolisele tõele.

Prints hiilgas alati iga-aastaselt purjeregatil, oli Kuningliku Jahieskadrilli ja Kuningliku Thamesi Jahtklubi kommodoor ja Purjevõistluste Assotsiatsiooni president.

Prints tundis suurt uhkust selle üle, et tema isiklik võidusõidukutter Britannia võitis palju tähtsaid purjetamisvõistlusi.

1893. aastal rikkus Saksa keiser kogu ta rõõmu, ilmutades Cowesi Kuninganna karikavõistlustele oma uue jahiga Meteor I ja lüües printsi jahti.

1895. aastal läks keiser vastuollu fregati korralduskomiteega ja eemaldas Meteor I võistlusest, väites, et tingimused on ebaõiglased.

BARBARA CARTLAND

Samal aastal võttis keiser ühendust kolmesajatonnise Britannia konstruktori George Lennox Watsoniga ja tellis temalt veel suurema ja kiirema jahi kui Meteor I.

Prints tundis, et ta ei suuda keisriga edukalt võistelda.

Ta müüs Britannia, mille üle ta oli nii suurt uhkust tundnud, maha, ja kuigi ta kuningaks saades jahi tagasi ostis ja hiljem alati Cowesi regatti külastas, ei võtnud ta sellest enam kunagi osa.

Keiser võitis 1899. aastal Kuninganna karika oma jahiga Meteor II.

1. peatükk

Lord Braydon astus Ostendes rongile, mis pidi ta Berliini toimetama.

Korts ta kulmude vahel ja näoilme oleksid neile, kes lordi hästi tundsid, öelnud, et ta on äärmiselt halvas meeolus.

Seda oli ta olnud juba hommikust peale.

Ta pidi ületama Inglise Kanali ja sõitma Saksamaale ülesandega, mida ta endamisi nimetas “lollpea lähetuseks”.

Lord Braydonile ei meeldinud sakslased, ehkki ta tundis nende seas ka paari sellist, keda pidas talutavaks.

Veel vähem meeldis talle kohustus täita Walesi printsi soovi, mida ta teadis olevat ette nurjumisele määratud.

Kolm päeva tagasi oli ta käinud koos printsiga Covent Gardenis Kuninglikus Ooperis.

Sellest, kuidas Tema Kuninglik Kõrgus teda eten-
duse ajal silmitses, oli lord mõistnud, et veel enne, kui
õhtu on lõppenud, juhtub midagi ebasoovitavat.

Nagu alati, kui prints ooperis käis, eelnes tema tu-
lekule peakoka ja kuue lakei saabumine.

Teenritel oli kaasas hulk korve lauahõbeda, kuldse-
te taldrikute ja toiduga.

Tunnipikkusel vaheajal serveeriti printsi loo i taga
asuvast ruumis kümne- kuni kaheteistkümnekäiguline
õhtusöök.

Nii lord Braydon kui paljud tema sõbrad õukonnas
pidasid seda kommet pisut naljakaks.

Teisest küljest vähendas see kahtlemata ooperi mo-
notoonsust, sest nii toit kui veinid olid suurepärased.

Kui nad pärast ooperit tagasi Marlborough House'i
pöördusid, tundis lord Braydon, et prints otsib vöi-
malust temaga rääkida.

Oli võimatu lahkuda, enne kui printsess Alexandra
seltskonnast eemaldub.

Siiski lootis lord Braydon, et tal õnnestub minema
lipsata kohe, kui printsess selja keerab.

Kuid paraku õnnestus printsil tema plaan nurjata.